

De zangers aan de glazen zee
Door ds. L. Huisman

Zingen: Ps. 97: 1 en 5
Ps. 2 : 3 en 4
Ps. 87 : 5
Lezen: Openbaring 15

"En ik zag als een glazen zee, met vuur gemengd; en die de overwinning hadden van het beest en van zijn beeld, en van zijn merkteken en van het getal zijns naams, welke stonden aan de glazen zee, hebbende de citers Gods. En zij zongen het gezang van Mozes, de dienstknecht Gods, en het gezang des Lams, zeggende: Groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heere, Gij almachtige God, rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen. Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij zijt alleen heilig; want alle volken zullen komen en voor U aanbidden; want Uw oordelen zijn openbaar geworden".
(Openbaringen 15 : 2, 3 en 4)

Deze tekst spreekt over: **de zangers aan de glazen zee**

Wij willen er in de eerste plaats bij stilstaan wie deze zangers zijn, en in de tweede plaats willen wij letten op het gezang dat zij zingen.

Wij hebben in de voorgaande overdenkingen gesproken over de gerechtigheid Gods die, tot redding en verlossing van het Sion Gods, van de hemel is nedergedaald en in de harten van goddelozen geschonken wordt, opdat ze daardoor rechtvaardig zouden zijn voor God. Het dacht ons goed om nu het einde van die gerechtigheid te zien. Immers, Paulus heeft het leven van de gelovigen dikwijls vergeleken bij een strijd, een wedloop. En dan is het gebruikelijk en het is zeer nuttig tot volharding in de strijd die er te strijden is, dat we voortdurend bepaald worden bij het einde van de strijd, bij de overwinning, bij de kroon.

Daarvan heeft Paulus gesproken aan het eind van zijn leven. Hij zegt: ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop beëindigd en ik heb het geloof behouden. Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, dewelke de rechtvaardige Rechter mij in die dag geven zal. En niet alleen mij, maar allen die Zijn verschijning hebben liefgehad. Paulus zegt: die kroon heb ik in het oog en met het oog daarop gevestigd, strijd ik voor de laatste meters in de loopbaan van dit leven. En verder zegt hij: Gij gelovigen, allen die Zijn verschijning hebben liefgehad, ge moet op die kroon zien!

Immers, natuurlijk is het zo dat degene die zich in de strijd begeeft of deelneemt aan een wedstrijd, dit doet opdat hij straks de beloning, de eer, aan de overwinning en de volharding verbonden, zal mogen verkrijgen. En Paulus zegt: wat doen ze al niet om zulk een vergankelijke kroon te kunnen verwerven! Ze onthouden zich van bepaalde spijs en drank, ze oefenen voortdurend hun lichaam opdat ze in uitstekende conditie zouden zijn, wanneer straks de strijd gestreden moet worden, de wedloop moet worden gelopen, opdat dit tot een voor hen gunstige beslissing zal leiden. In die strijd heeft het zien op de eer, op de kroon die aan het eind van de wedstrijd, aan het eind van de loopbaan of wat dan ook, is opgehangen, geen gering aandeel. Wat heeft men al niet over voor zulk een kroon, voor zulk een overwinning, waarvan in de dagbladen met vette koppen geschreven wordt, waarvan radio en televisie dagen achtereen de lof toezwaaien aan degenen die de overwinning hebben behaald. De hele wereld staat in vuur en

vlam op het moment dat de overwinnaars hun verwelkelijke kroon mogen ontvangen uit de handen van even zondige en even verwelkelijke mensen.

Welnu, de Heere heeft Zijn gelovigen ook zulk een overwinning toegezegd. Wat zeg ik: zulk een overwinning? Nee, een veel glansrijker en veel heerlijker overwinning! Want die kronen, waar ik het zo straks over had, u kunt het zien door alle eeuwen heen, die kronen vallen in het stof, die overwinningskransen verwelken spoedig. Die vandaag vereerd is vanwege zijn prestatie, wordt morgen verguisd omdat hij de top niet meer kan bereiken. En eer er een geslacht voorbij is zijn al die klinkende namen reeds in het stof verzonken. Maar God roept Zijn gelovigen toe om te zien op een onvergankelijk goed, op een eeuwig bloeiende kroon, die Jezus Christus zetten zal op het hoofd van degenen, die in Zijn kracht de goede strijd hebben gestreden.

En daarom is het goed dat we ook van tijd tot tijd ertoe bepaald worden om voortdurend voor ogen te hebben het loon der rechtvaardigheid hetwelk de rechtvaardige Rechter Zijn strijdende gemeente in die dag geven zal. Want is het zo, dat degenen die hier op aarde in het strijdperk staan, altijd nog maar moeten afwachten of ze de eindstrijd op de juiste tijd zullen halen, of ze niet op het laatste moment nog verslagen zullen worden door één die sterker is. God heeft Zijn belofte gegeven aan Zijn strijdende kerk, aan al degenen die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, aan alle bedroefden naar God, aan alle kreupelen en ongelukkigen om Jezus' wil, dat Hij hen zeker die kroon zal geven. Dat Hij hen zeker de overwinning zal doen behalen. Paulus zegt niet alleen dat wij zien moeten op Jezus, als de overste Leidsman, maar hij zegt ook dat wij moeten zien op Jezus, als de Voleinder van het geloof! En dat kan geen mens op aarde, een strijder in het strijdperk hier beneden, zò vast beloven. Daarvoor gelden te veel onzekere factoren.

Maar Gods kinderen, de zwakken en de sterken, min of meer geoefend, zien op Jezus, die niet alleen de loopbaan heeft voorgesteld, die niet alleen in die loopbaan is voorbijgegaan, maar die ook gezegd heeft dat Hij al degenen die hun voeten in die loopbaan zetten, tot het betere, tot het zekere einde brengen zal. Met alle recht, hetwelk God ons in Zijn Woord geeft, mogen we hopen op die genade die ons toegebracht zal worden in het aangezicht van de Heere Jezus Christus.

Straks heb ik al gezegd: alle aardse kronen zijn verwelkelijk, maar deze kroon is onverwelkelijk, onvergankelijk en eeuwig. Is er ooit realiteit in het leven, is er ooit werkelijkheidszin, is er ooit iets dat waard is nagestreefd te worden, dan is het die kroon der heerlijkheid, die kroon der rechtvaardigheid, die vrede met God door onze Heere Jezus Christus. Welnu, opdat nu de harten, ook van de kleingelovigen, ook van de zwakken, versterkt zouden worden door Gods genade, moge God ons bij deze overdenking het oog verlichten, om op die kroon te mogen zien. Om moedig alle teleurstelling, om moedig alle tegenslag, alle aanvechtingen van de vorst der duisternis en van de zonde, die nog in ons is, te doorstaan in de kracht van Hem, die beloofd heeft dat we door het geloof in Hem, meer zullen zijn dan overwinnaars, door Hem die ons heeft liefgehad.

Johannes, de apostel, begint in dit vijftiende hoofdstuk te beschrijven dat de toorn Gods geëindigd is. "En ik zag een ander groot en wonderlijk teken in de hemel, n.l. zeven engelen, hebbende de zeven laatste plagen; want in deze is de toorn Gods geëindigd". In die toorn Gods wordt dus de gerechtigheid Gods tot het einde toe verheerlijkt, Die toorn is beëindigd voor de gelovigen, finaal beëindigd. Dan zal er zelfs geen kastijding meer zijn. De laatste kastijding zal daar opgehouden zijn, want de zonde is niet meer. Maar die laatste toorn Gods zal ook beëindigd worden in degenen die God niet kennen. Dan zal de toorn Gods eeuwig branden,

daaraan zal geen einde meer zijn, omdat het laatste wat God te doen heeft is: het toornen tegen de goddelozen.

De Schrift kent drie dagen waarop de toorn Gods op het allerverschrikkelijkst gebrand heeft en branden zal. De eerste dag, waarop die toorn Gods verschrikkelijk gebrand heeft was de dag van onze zondeval, toen we ons van God hebben losgerukt en toen we de band met God hebben verbroken in onze eerste vader. Toen is die toorn van God als een machtige, ontzaglijke donkere vloek over ons en over de wereld gekomen en de gevolgen daarvan zijn nog dagelijks merkbaar in de wereld en in ons aller leven.

De tweede dag van Gods toorn is geweest op Golgotha, toen Zijn toorn losbrandde tegen Zijn enig Kind, Gods eniggeboren Zoon, op zulk een ontzaglijke wijze, dat God van God werd ontdaan en de Zoon Gods van God werd verlaten. Toen God als het ware Zichzelf, Zijn hart in de dood heeft uitgestort.

En de derde dag van Gods toorn is de dag die nog komen moet, de dag van het laatste oordeel. Dan zal die toorn beëindigd worden. Dat wij nú toch de toevlucht bij Hem zoeken, die op de tweede dag van Zijn toorn, de ongerechtigheid van de eerste dag, de zondeval, heeft weggenomen, opdat we op de derde dag, de dag van Zijn gericht, zonder verschrikken voor Zijn aangezicht zouden mogen verschijnen. Dat wij dan zouden mogen zingen, samen met deze mensen, staande aan de oevers van de glazen zee, die op hun citers het lied van Mozes en van het Lam zingen. "En ik zag als een glazen zee met vuur gemengd; en die de overwinning hadden van het beest, en ze hadden de citers Gods".

Johannes ziet in een gezicht een glazen zee, met vuur gemengd. En aan de oevers van die zee ziet hij de overwinnaars staan. Een zee met vuur gemengd. Het is een glazen zee, dat wil zeggen die zee is doorzichtig als kristal en in die kristallen zee ziet hij vuurvlammen. Die zee, die kristallen zee, is de zee van Gods gerechtigheid. Straks in de dag van Jezus Christus zal het openbaar komen dat al Gods doen majesteit is, dat al Gods doen heerlijkheid en gerechtigheid is, dat al Gods wegen heilig zijn. De heiligheid, de doorzichtige, de vlekkeloze heiligheid is afgebeeld in die glazen zee.

En de vuurvlammen die in die glazen zee worden gezien, die strepen als van vuur, doen zien dat de heiligheid Gods door Zijn vlekkeloze rechtvaardigheid ongeschonden bewaard is. Heiligheid en rechtvaardigheid ineen. Glashelder recht en vlekkeloze heiligheid. En dat alles als een zee, dat wil zeggen als een onmetelijke en een onbepaalde ruimte. Die gerechtigheid en heiligheid van God is onmetelijk en onuitsprekelijk, die is zo diep en zo wijd als de zee en zo helder als kristal.

O, zò hebben we het hier niet vaak gezien of, misschien hebben we het zo in ons leven wel nooit gezien. De wereld, die God niet kent, ziet het zo niet. Die beschuldigt, voor zover ze nog gelooft, of zegt te geloven, dat er een God is, Hem menigmaal van onrecht. En de gelovige? Ach, krachtens zijn natuur is hij niet veel beter. Wanneer is er nu eens in ons leven één dag dat God het goed doet? Wanneer zijn er nu eens tijden in ons leven dat we Hem mogen prijzen, omdat Hij alles welgemaakt heeft? Worstelen we niet dagelijks met allerlei goddeloze gedachten? Dan weer zeggen we: zou de Heere vergeten genadig te zijn, heeft Hij Zijn barmhartigheid door toorn toegesloten, of: al deze dingen zijn tegen mij. En dan weer zeggen we: mijn bestraffingen zijn er elke morgen. Wanneer doet God het nu eens goed in ons leven? Wanneer, in de praktijk van ons leven, zijn we het eens met God? Die zee van Gods heiligheid en gerechtigheid, is vaak voor ons oog zo troebel. Die zee is vaak voor ons oog zo woest, dat we elk ogenblik dreigen erin onder te gaan. We zien niet dat die zee vlak is, kristalhelder, met vuur gezuiverd.

Eénmaal zullen we het zien. Straks aan het eind van het strijdperk zijn alle raadselen opgelost. Dan zijn alle schijnbare tegenstrijdigheden weg. Dan zullen we nooit meer klagen dat God ons verlaten heeft. Dan zullen we nooit meer klagen over de schijnbare hardheid van het kruis dat God ons oplegt. Daar zullen we volkomen verenigd zijn met de wil van God en zullen we God eeuwig hartelijk danken voor de zegeningen en voor de trouw die Hij ons betoond heeft, maar ook voor de slagen, de tegenheden en voor het kruis, dat Hij ons hier heeft opgelegd.

Ik weet, hier mogen we soms, in die ogenblikken als we onze matte en geslagen ziel, als we onze veroordeelde, schuldige ziel mogen uitstorten voor Gods aangezicht, ook weleens iets zien van die gerechtigheid en van die heiligheid. Iets zien van die waarheid, die liefde die zich in Christus Jezus verenigd hebben. Dan mogen we hier ook weleens gaan zingen, staande aan die zee, het lied van Mozes en van het Lam. Maar het is hier altijd nog met een gebarsten stem. Het is hier altijd nog met zoveel disharmonie. Maar gelovige, God heeft het u bereid, hier staat het: Zij staan als overwinnaars aan de oever van die glazen zee met vuur gemengd. Zij staan niet met zwaarden en schilden, maar zij staan als overwinnaars, met citers, met muziekinstrumenten door God gegeven. Ze hebben de citers Gods. Ze zijn de strijd te boven, Geen zwaard meer, geen helm meer, geen borstwapen meer; ze zijn overwinnaars. Ze hebben alleen nog een instrument, een citer van God gekregen. Ze zingen van de lof Gods, die God zelf op de lippen legt van de overwinnaars. Zo zingen ze eeuwig van Gods goedertierenheid.

Ze zijn overwinnaars. En als ik zeg overwinnaars, dan duidt dat op strijd. Inderdaad, degenen, die hier aan de oevers van de glazen zee staan, zijn mensen die hebben gestreden. Met wie en tegen wie hebben ze gestreden? Er staat: ze hebben de overwinning van het beest of eigenlijk staat er, ze hebben de overwinning uit het beest. En dat betekent: ze hebben de overwinning uit de klauwen van het beest. Het beest had ze te pakken, maar ze zijn uit de klauwen van dat beest gerukt. Welk beest? Het beest, dat in de vorige hoofdstukken getekend wordt als het tweede beest, het beest dat uit de aarde opkomt. Eerst was er een beest uit de zee opgekomen. Het beest dat zich tegen God en tegen Christus stelt en de wereldmachten vertegenwoordigt. Dan ziet Johannes een beest uit de aarde komen en dat beest heeft horens van een lam; dat is de valse godsdienst. Het lam had een wezenlijke plaats in Israëls godsdienst. Het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.

En nu komt er een beest uit de aarde en dat beest heeft de horens van een lam. Dat is een godsdienstig beest dus, maar in de openbaring van het beest blijkt dat het in al zijn godsdienst een anti-christelijk beest is. Een anti-christelijke godsdienst.

Dat beest uit de aarde werkt samen met het beest uit de zee; het krijgt daar zijn macht van. De valse godsdienst krijgt zijn macht van de oversten van deze wereld, van de machten van deze wereld. De staten, die zich tegen God en tegen het koninkrijk van Christus stellen, gaan hand aan hand met de machten van de valse godsdienst. We zien door alle tijden heen dit bewaarheid worden. De aardse machten, de overheden van deze wereld, zijn in het algemeen als het beest uit de aarde, het machtige beest dat zich tegen God en tegen Christus verzet en gaan hand in hand met de valse godsdienst. Dat is ook in onze dagen zo. De valse godsdienst, het beest met de horens van het lam, de valse oecumene, het streven naar een valse eenheid, waarin de elementen van de waarheid niet meer te vinden zijn, het streven naar een valse machtsgodsdienst in deze wereld, past zeer wel in het denkpatroon van de oversten dezer wereld. De machten van deze aarde samen met de machten van de kerk! O God, wie zal bestaan, wanneer deze zullen samenspannen?

Dan zal het bang worden voor het erfdeel des Heeren, voor de kerk des Heeren. Dan zal het bang worden, heeft de Heere gezegd, voor degenen die het met die machten niet eens zijn, voor hen die het teken van dat beest niet dragen. Want er staat: ze zijn verlost uit de klauwen van dat

beest, van die valse godsdienst, van het beeld van het beest met de horens van een lam. Er wordt dus een beeld gemaakt van het beest, d.w.z. die godsdienst moet aanbeden worden, krijgt gestalte in deze wereld. Dat beest zal zich vertegenwoordigen in het beeld en een ieder die voor het beeld van het beest niet buigt, zal geen levensmogelijkheden hebben. Welnu, zien we ook in onze dagen niet de concretisering van de valse godsdienst? Wordt er ook niet geëist dat men buigen zal voor het beeld dat men van het beest heeft gemaakt? Wie de oecumene, zoals die ons voorgeschoteld wordt, niet aanhangt, is niet waard op deze aarde de naam van christen te dragen. En wie niet meezingt in het grote koor van Godsverzakkers en Schriftverachters, telt niet mee in de gang, die het beest uit de zee, in samenwerking met het beest uit de aarde, gaat in deze wereld.

Maar nu staat er van dezen, dat ze daaruit gerukt, dat ze daaruit verlost zijn. Ze zijn uit de klauwen van dat beest gered; ze hebben de overwinning uit het beest en van zijn beeld. Ze buigen voor dat beeld niet. En ze hebben zijn merkteken niet. De aanhangers, de vereerders van het beeld van het beest ontvangen een merkteken. Een merkteken op hun hoofd en aan de rechterhand. Want het beest doet alles na. Dat beest uit de aarde, het godsdienstige beest met die lamshorens tracht het werk van de Heilige Geest na te bootsen.

De Heilige Geest zondert de Zijnen af en drukt ze een merkteken op het hoofd, een teken op het voorhoofd van degenen die zuchten en roepen vanwege al de gruwelen. Maar het beest geeft ook een teken en wel op het hoofd en op de hand. Het denkend verstand wordt het teken van het beeld van het beest gegeven en de presterende hand, de werkende hand wordt getekend met een teken van het beest. Wie niet denkt zoals het beest denkt en wie niet doet zoals het beest doet, heeft geen levensmogelijkheid. Er staat: ze zullen zelfs niet mogen kopen en verkopen, ze zullen in deze maatschappij niet langer geduld worden. Is daarvan het begin niet reeds merkbaar in onze samenleving?

Wat een moeiten, ik begin maar bij het begin, wat een moeiten hebben onze kinderen al op vele middelbare scholen. Al zet men duizendmaal "christelijk" voor de naam, maar wat een moeite hebben onze kinderen al niet om vast te houden aan hetgeen waarin ze opgevoed zijn. Wat een strijd hebben ze in hun jonge leven al te strijden als ze niet meedoen met de godsdienst van deze tijd, met het modernisme. Als ze niet geloven in de evolutie-theorie, de nieuwe godsdienst van vele leraren. Wat een moeite hebben ze niet om in hun klederdracht, om in hun haardracht nog te mogen zijn, zoals het Woord van God voorschrijft; tot welk een bespottung zijn ze vaak niet als ze het merkteken van het beest niet dragen aan hun voorhoofd, in hun verstand, in hun denken en in hun werken. Als ze niet meedoen met de wereld met al zijn gezellige avonden, met al zijn danspartijen en alles wat er aan ongerechtigheden meer aan verbonden is.

Is het nu al niet moeilijk voor onze jongens en meisjes om staande te blijven? En het wordt er niet gemakkelijker op als ze de maatschappij ingaan. Dat weet u zelf wel. Hoe moeilijk het is om in deze tijd als christen te staan temidden van een krom en verdraaid geslacht. Hoe moeilijk het is als je niet denkt zoals het beest denkt en als je niet werkt zoals het beest werkt. Hoe moeilijk is het als u zich normeren wilt naar het Woord van God en uw leven wilt inrichten naar de dienst van God en u wilt blijven vasthouden aan het geloof dat de vaderen is overgeleverd. In deze strijd kunnen we niet volharden als we niet gesterkt worden door de Handen van de Machtige Jacobs. Daarom is het nu de tijd dat het gebed vermenigvuldigd moet worden. De tijd dat we biddend met onze kinderen, de wacht betrekken bij de beginselen opdat ze de gevaren zien. Straks zal de gehele wereld het beest nagaan. De gehele wereld.

Het zal zo zijn, dat men zeggen moet: is er nu nog een kerk over, is er nu nog een mens die het anders leert en die het anders doet? Het zal zo zijn, dat voor het oog der mensen de gehele wereld het beeld van het beest aanbidt. O jongens en meisjes, gebruik dat nooit als een

argument om het Woord van God los te laten, Zeg nooit: ze doen het toch allemaal!

Moet ik dan alleen achterblijven? Ik weet hoe pijnlijk het voor je is en ik weet hoe moeilijk je het daardoor soms kunt hebben temidden van je vrienden en vriendinnen, maar om Gods wil, om de zaligheid van je ziel, doe het niet!

Want als je zegt, de gehele wereld doet het, ze doen het allemaal, dan zeg ik: ja, dat is zo. Maar zal jij het doen, omdat de wereld het doet? Weet je dan niet dat de wereld verloren gaat omdat ze het beeld aanbidt en het teken van het beest draagt aan voorhoofd en aan hand? Wilt ge het hels verderf ontkomen dan zult ge alleen moeten staan.

Dan zult ge in deze wereld eenzaam staan en dat kost tranen, dat geeft strijd, zelfverloochening. Dat kost je misschien je betrekking, dat kost je je naam, dat kost veel vriendschap. Maar wees er toch niet bang voor, want die met Ons zijn, zijn meer dan die tegen ons zijn! Zij strijden, denken en doen dit alles om een vergankelijke kroon. Om een ereplaats in de rij van zondige mensen. Maar wij mogen strijden om een onvergankelijk goed, om een onvergankelijke kroon. En straks, als de toorn Gods geëindigd is, dan zal wederom gezien worden het onderscheid tussen degene die God dient en degene die Hem niet dient. Dan zal het wederom gezien worden. Het moet ook hier gezien worden. Als u hier met de wereld meedoet, dan zult u daar ook aan de kant van de wereld staan. Maar als u hier alleen staat, dan zult u ook daar alleen staan, alleen met God, alleen met Jezus, alleen met Zijn volk, alleen met de kroon der heerlijkheid, alleen met de gekochten, die op de berg Sion zullen staan. Die door het bloed van het Lam uit deze tegenwoordige boze wereld gekocht zijn.

Bedenk het, gij draagt reeds een teken aan uw voorhoofd! Niet het teken van het beest en niet het teken van het beeld van het beest, maar gij draagt het teken van Gods verbond. God heeft gezegd: Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn! O, hoort dan. Hoort dan de stem van Hem die het teken van Zijn Verbond op uw voorhoofd drukte en laat het zien. Laat het zien in uw handel en wandel, in uw spreken en in uw gehele gedaante. Laat het zien in alles wat ge hebt en wat ge zijt, dat ge van een Andere geworden zijt. Dat ge het teken van het Lam draagt en dat er daarom in uw leven geen plaats is voor het teken van het beest.

Het is onmogelijk staande te blijven in eigen kracht. Het is onmogelijk te zeggen: ik wil het teken van het beest niet, als u daarbij niet ook bedenkt het teken van het Lam te dragen. Want alleen door de kracht van Gods verbond en door de genade van de Heilige Geest kunt ge weigeren en zult ge weigeren om het teken van het beest te dragen.

O, bid dan God ernstig, jongens en meisjes, of God hetgeen Hij betekent heeft aan je voorhoofd, ook wil schenken in je hart. Dat je de betekenis van "het zijn in het verbond" mag ervaren in de weg van de waarachtige bekering, van de hartelijke schuldbelijdenis voor God en van het gelovig hopen op de genade van God.

Zoek God toch, zoek toch die vrede met God, zoek het vóór alle dingen. Zoek de waarheid daarvan in uw leven bevestigd te krijgen. Want dan alleen zult ge staande blijven in deze boze dag.

Er staat dat ze verlost zijn van het beest en van het beeld daarvan, van zijn merkteken en van het getal zijns naams. Het getal van de naam van dat beest is het getal dat in het boek der Openbaringen genoemd wordt "eens mensen getal". Het is het getal 666, Ik wil daar nu niet verder op ingaan, maar het is "eens mensen getal", het getal 6. U weet, 7 is in de bijbel, naar de getallensymboliek die God in de Schrift zo hier en daar heeft geopenbaard, het getal van het volmaakte, van het goddelijke. Zes is één minder. En dat beest heeft nu het getal van de mens, niet het getal van God. Het is geweldig opgeklommen. Het levert geweldige prestaties. Het is opgeklommen van 0 tot 1, tot 2, tot 3, tot 4, tot 5, tot 6.

Zes, bijna zeven. Bijna goddelijk, bijna almachtig, bijna alles voor het zeggen in hemel en op

aarde, maar net niet alles, net niet! Eén minder dan zeven!

O, er zijn wat mensen, die zich door het getal der mensen laten beïnvloeden. Die zich door dat machtige getal van zes laten imponeren. Wat kan de valse godsdienst, wat kan de macht van deze wereld al niet? Wat presteert de overheid samen met de valse godsdienst in deze tijd! Welk een machten! Tot zes toe! Wat presteert de mens die het teken van het beest aan zijn voorhoofd heeft en aan zijn hand, in zijn denkkraft en zijn techniek! We komen toch op de maan; we gaan straks naar de planeten, die nog tienmaal verder van ons verwijderd zijn dan de maan! Wat kunnen we al niet?

Bijna in de hemel, bijna bij God, bijna zeven, maar net niet, net niet. O, dat zal de bittere ironie zijn, dat zal de diepe teleurstelling zijn. Bijna gered, maar voor eeuwig verloren; bijna God in onze macht, maar ten laatste zal Hij toornen over al de verwerpers van Zijn Woord. Bijna in het paradijs, maar daar, vlak voor de poort des hemels, door de engelen verstoeten in een vuur, waarvan de vlam nooit wordt uitgeblust. Dezen zijn gered van dat getal zes. Ze zijn niet langer geïmponeerd door wat het beest presteert en wat de valse godsdienst leert, maar ze zijn tot de zeven gekomen, in de ene mens Jezus Christus. Ze zijn tot het volmaakte gekomen toen ze de onvolmaaktheid der wereld zagen, toen ze al hun prestaties zagen verdwijnen als sneeuw voor de zon. Toen ze het bemerkten: ik kan wel hoog opklimmen, maar ik kan niet tot God komen. Toen zijn ze voor God in het stof gevallen en ze hebben het uitgeroepen: O God, langs de weg van de zes kom ik er niet. Is er nu nog een weg om de straf, zo welverdiend, te ontgaan en tot genade te komen? Toen heeft God ons geopenbaard dat er een weg is, niet via onze prestatie, maar een weg via Hem, die het getal zeven in zich draagt. In alles wat Hij is en wat Hij doet, want Hij is uit God geboren.

De Zoon van God, die in de plaats van zondaren Zijn leven heeft afgelegd. Welnu, dezen, zegt Johannes, ze zijn verlost uit de klauwen van het beest en van zijn beeld en van zijn merkteken en van het getal van zijn naam. Ze zijn van die "eeuwige" zes af, die altijd maar herhalende zes, waar je zo doodmoe van wordt; bijna goed en toch net niet goed. In Jezus Christus en in Zijn gerechtigheid zijn ze tot zeven gekomen en daarom zijn ze nu aan de oever van de glazen zee, hebbende de citers Gods. En wat doen ze daar? Zij zingen het gezang van Mozes, de dienstknecht Gods en het gezang van het Lam.

Het gezang van Mozes. Ze staan daar aan de oever en ze zingen. Ze zingen bij zulke verschrikkelijke dingen. Ze zingen als de toorn Gods beëindigd wordt. Want de zeven engelen komen daar aan. Die engelen zijn door een representant van de schepping gouden fiolen gegeven, schalen, vol van toorn van God. En die schalen gaan ze uitstorten, uitstorten op deze wereld. De zangers zien daar de zeven engelen uit Gods heiligdom komen en de representant van de schepping, één van de vier dieren, geeft ze die gouden schalen en zij stemmen in met de rechtvaardigheid en met de heiligheid van Gods nieuwe schepping.

Aller hart moet beven en aller ziel moet ineenkrimpen, want wie zal leven als God dat doen zal? En nu staan hier zangers aan de oever van de glazen zee van Gods gerechtigheid en van Gods heiligheid en ze zingen. Ze zingen het lied van Mozes. Hier wordt duidelijk teruggewezen naar die éne, spreekwoordelijke, voorbeeldige, typerende verlossing van het volk Israël door de Rode Zee. Zoals Mozes de middelaar van het Oude Testament, de dienstknecht van God, het volk door die onmogelijke weg geleid heeft, door de weg van een uitgedroogde Schelfzee, zo zijn ze hier gekomen door de weg van de onmogelijkheid, geleid door die andere Middelaar, die enige Middelaar, Jezus Christus.

Want, dat zegt ook ons doopformulier; die Rode Zee is het bloed van Christus. De Rode Zee is de doortocht die het volk van God scheidt van de wereld. En nu, u kent de strijd die Israël daar

streed. Achter hen Farao, aan de zijkanten ingesloten door hoge bergen en vóór hen de zee. Onmogelijk, Omkomen! Het volk begint al te murmureren. Ze zijn het er niet mee eens. Ze zeggen, ach waren we maar in Egypte gebleven, waren we maar nooit verlost. Hier staan we nu en we zullen allen het slachtoffer worden, want daar komt Farao. Daar komt Farao met zijn machtige legers. We zullen allen het slachtoffer worden van de verlossing door Mozes en Aäron.

En als het volk daar bang en schuchter, murmurerend en wenend de weg niet meer weet, dan wijst God Mozes de weg: Zeg de kinderen Israëls dat ze voorttrekken. Dan moet het volk leven bij de gratie van God; dan moet het volk de stem van God gehoorzamen. Gehoorzamen aan Hem die wonderen doet aan doden; die een pad baant door de zee, daar waar geen pad was. Die een weg maakt door diepe wateren. Dan moeten de woeste wateren vaneen gescheurd worden en blijven ze staan als kristallen muren waartussen het volk van God droogvoets door de Rode Zee mag gaan.

En als ze dan aan de andere kant van de Rode Zee komen, gebeuren er twee dingen. In de eerste plaats: het volk is verlost en in de tweede plaats zijn Farao en zijn ruiters in de Rode Zee omgekomen. De vijand is verslagen! In Exodus 15 vindt u dan het lied van Mozes, dat heerlijke, schone lied "De Heere is mijn kracht en lied, Hij is mij tot heil geweest. Deze is mijn God, daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken. Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen. De Heere is een krijgsman; Heere is Zijn naam. Hij heeft Farao's wagens en zijn heir in de zee geworpen en de keur van zijn hoofdlieden zijn verdronken in de Schelfzee. Gij leidet door Uw weldadigheid dit volk, dat Gij verlost hebt. Gij voert hen zachtkens door Uwe sterkte tot de liefelijke woningen van Uwe heiligheid". Zo looft het volk God aan de oevers van de Schelfzee. Welnu, geliefden, wat nu als voorbeeld, als type vervuld is in dat doorgaan door die Schelfzee, gebeurt ook in het leven van al Gods kinderen, wanneer ze door het wonder van het bloed, door het wonder van de gerechtigheid hun Rode Zee mogen doorgaan. Want in die Rode Zee heeft God een pad gemaakt. Voor ons, voor Hem niet. Hij moest door die Rode Zee zonder pad; Hij moest door de toorn van God; Hij moest de gramschap Gods dragen, mateloos en tomeloos en Hij moest tot in de diepte van de hel wegzinken. Hij moest verdrinken in de kolken van het Goddelijk ongenoegen, opdat wij, bange en ellendige mensen, zondige en murmurerende mensen, maar nochtans mensen, door het Woord van God aangegrepen en uit deze wereld uitverkoren, een pad zouden vinden door een zee, gebaad door de sterke rechterhand des Heeren.

Zo bevrijdt Hij Zijn volk. Door het bloed van Jezus Christus. En daarom dat lied van Mozes en het lied van het Lam. Het is één lied. Het lied van het Lam, dat we straks mogen zingen aan de oever van de glazen zee, hebben we hier Ieren zingen wanneer we met het volk van God door de Rode Zee zijn gegaan. En wanneer de kracht van Jezus' bloed betekenis in ons leven heeft gekregen en we de bevrijding daarvan aan onze ziel hebben mogen ervaren, dan beginnen we hier het lied van Mozes en van het Lam te zingen, dat we straks volmaakt mogen zingen. Hier vaak met een gebarsten stem, hier vaak dwars door onze tranen heen, hier onder kruis en moeiten, onder zorg en verdriet, hier met duizend zorgen en met duizend doden vermengd, straks volmaakt. Hier nog met in de ene hand de citer en in de andere hand het zwaard, maar straks zonder harnas en zonder zwaard, alleen met de gouden citers door God ons gegeven.

Is dat niet groot? Moet die hoop niet al ons leed verzachten? Zou dit niet ons het hoofd omhoog doen heffen, hopen op die verlossing die God ons toegezegd heeft? Want wat was Israël, wat was het huis van Juda? Wat waren de inwoners van Jeruzalem? Waren het niet allen zondaren? Heeft God niet van hen gezegd: veertig jaar heb ik verdriet gehad van dit volk. Wel, Hij zegt dat ook tot u en Hij kan het met recht zeggen.

En zo menigmaal we door Gods Geest geleid worden, beamen we het: Heere we zijn niet waardig en we hebben het niet verdiend, maar om Uws grote Naams wille. Want die eer, die lof, die heerlijkheid van God wordt bezongen.

Hoor maar. Ze zingen het lied van Mozes, het gezang van het Lam, zeggende: Groot en wonderlijk zijn Uwe werken Heere, Gij almachtige God. Rechtvaardig en waarachtig zijn Uwe wegen. Gij Koning der heiligen, Wie zou U niet vrezen Heere en Uw Naam niet verheerlijken, want Gij zijt alleen heilig. Want alle volkeren zullen komen en voor U aanbidden, want Uwe oordelen die zijn openbaar geworden. Ze zingen niets van zichzelf, ze zingen alleen van Hem. Ze zingen van Hem, dat Hij groot is en dat Hij almachtig is. Ze zingen van de almachtige God. Ja, dat is openbaar gekomen, de kracht Gods heeft ze verlost. De almachtige kracht Gods is openbaar gekomen ook in ons leven. We waren allang vergaan in onze zonden. We waren allang ondergegaan in onze wereldse begeerten; we hadden allang de knie gebogen voor het beest en voor het beeld van het beest en we waren allang de wereld achteraan gehuppeld. En daarom zullen we die almachtige kracht ook alleen maar in onze lofzangen verheffen, wanneer we straks uit dit strijdperk de rust zullen binnengaan.

Zo almachtig als God door de Schelfzee een pad baande - geen mens kon het - zo heeft Hij voor ons een pad gebaad. De ouden en de kindertjes, de zieken, ze kwamen er allemaal door. Die niet lopen konden werden gedragen. Ze kwamen er allen door. En de wateren van Gods toorn zouden niet over Farao gaan, eer het ganse volk aan de andere zijde van de zee zou zijn. Daar zou God voor zorgen. Dat is door de almacht van God; zou er iets voor de Heere te wonderlijk zijn?

Dit glorieuze feit werd van geslacht op geslacht verteld: opdat Israël op de Heere betrouw', zijn hoop op Gods ontferming bouw' en stil berust in zijn beleid, van nu tot in alle eeuwigheid.

Maar niet alleen zingen zij van Zijn almacht, ook van Zijn rechtvaardigheid. Heere Gij zijt almachtig en Gij zijt rechtvaardig. Rechtvaardig, ja, voor Farao, voor die goddeloze Farao. Wie zou durven zeggen dat God onrechtvaardigheid bewezen heeft aan Farao?

Als een kind de geschiedenis leest van de verlossing uit Egypte, dan moet hij nog zeggen: Ja, God Gij zijt rechtvaardig, want ge hebt zo dikwijls tot Farao gesproken en ge hebt hem zo duidelijk Uw macht geopenbaard; als je na al deze dingen je hart nog blijft verharderen tegen de Heere, ja, dan is Hij toch rechtvaardig als Hij eindelijk het oordeel doet komen.

Geliefden, er zijn maar twee soorten mensen op de wereld. Er is een volk dat aan de andere kant van de Rode Zee zingen mag het lied van Mozes en van het Lam en er zijn er die op de andere oever staan, aan de kant van Farao en van zijn leger. Bedenkt dat wel! Is het in u wel eens opgekomen, dat God ook rechtvaardig was, wanneer Hij u zou verzwelgen in de wateren van Zijn Goddelijke toorn? Hoe dikwijls heeft Hij al niet tot u geroepen? Hoe menigmaal heeft Hij de wonderen al niet verheerlijkt in uw leven; hoe dikwijls hebt ge Zijn geklop al gehoord op de poort van uw hart? O, zoek toch de Heere, terwijl Hij te vinden is, opdat ge ontkomen mocht. Hij is rechtvaardig. Maar is Hij ook rechtvaardig voor deze zangers aan de glazen zee? Ja, de Heere is ook voor hen rechtvaardig, we worden zalig door Gods rechtvaardigheid. Die rechtvaardigheid heeft zijn loop gehad in Hem die de oorzaak van onze eeuwige honger en kommer, n.l. de zonde op Zich genomen en weggedragen heeft op het vloek- en schandhout. Daar waar Hij de vloek gedragen heeft en waar het handschrift der zonde dat tegen ons was, door Hem aan het kruis gehecht is.

We zullen eeuwig zingen van de rechtvaardigheid Gods. We worden zalig in de verheerlijking van al de deugden Gods. O, laat dat geen koude klank zijn, laat dat niet alleen navertellen zijn, maar laat het de beleving van je hart zijn. Gods gerechtigheid wordt verheerlijkt in uw zaligheid, want Hij heeft Zijn toorn in het Lam voleindigd en vervuld. En nu zullen al degenen

die daar staan, zingen van die rechtvaardigheid Gods en van de waarachtigheid: waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen. God is waar, Hij maakt Zijn woord waar aan Farao, maar ook aan Israël.

O, dat moet u, die nog buiten Christus leven, die nog voor eigen rekening staan, een verschrikkelijke gedachte zijn. God maakt Zijn woord waar. Wat de theologen van vandaag ook mogen zeggen van de hel en van de hemel, van de rechtvaardigheid, van het hiernamaals, Gods Woord is de waarheid. Hij maakt Zijn woord waar. Hij zal het vervullen als ge niet wilt buigen voor Hem en uw hart niet wilt bekeren tot Hem. Dan zal straks het oordeel van Farao ook over u gaan. Dan zult ge straks verzinken in die diepe kolk en watervloed en dan zal er voor u geen redder zijn.

Dat staat in de laatste verzen van het hoofdstuk. In die laatste verzen staat dat de tempel vervuld werd met de rook uit de heerlijkheid Gods en uit Zijn kracht en niemand kon in de tempel ingaan, totdat de zeven plagen der zeven engelen geëindigd waren. Dat wil zeggen dat wanneer de fiolen van de zeven engelen over de aarde worden uitgestort dan wordt het heiligdom vervuld met de rook van Gods majesteit. En dan mag niemand in het heiligdom ingaan, totdat de plagen uitgestort zijn.

In het heiligdom, dat is de tempel, ging vroeger de hogepriester om verzoening te doen, maar als dit oordeel komt, zegt God, dan is er niemand die verzoening doen zal tegen dit oordeel. Dan mag niemand de tempel ingaan, dan is er geen genade meer mogelijk. Dan is er geen hogepriester meer die voor u bij God kan intreden. Dan helpt het niet meer als je bidt: Gena, o God gena, verlos mij toch om Jezus' wil. Als de toorn Gods voleindigd zal worden, zal niemand de tempel Gods mogen binnengaan, zelfs Jezus niet. Dan zal er geen hogepriester zijn voor uw schuld. Dan zal niemand u kunnen zaligmaken. Dan zal die toorn mateloos neerkomen op al degenen die voor eigen rekening staan, op Farao en zijn gehele leger; op de wereldlingen, die het beeld van het beest aan hoofd en hand ontvangen hebben. Wat zal dat ontzettend zijn! Ze zullen hun tongen kauwen van pijn en de rook van hun pijniging zal opgaan tot in alle eeuwigheid. Daar zal de toorn ongemengd worden ingeschonken, d.w.z. daar zal geen innengsel van Gods barmhartigheid meer zijn. Het lijden op aarde kan niet zo groot zijn, of er zijn altijd nog innengselen van Gods barmhartigheid. Er is altijd nog een vriendelijke hand die u verpleegt en er is altijd nog een vriendelijk oog dat u toekijkt. Maar wanneer de toorn zal geëindigd zijn, dan zal er noch bij vader, noch bij moeder, noch bij God of mensen meer een vriendelijk oog zijn.

O, bedenk het zondaar, die nu volhardt de wereld na te volgen, die nu weigert uw knie voor Koning Jezus te buigen. Dán zal geen vergeving meer mogelijk zijn. Zoek Hem nú toch! NU is er nog wel een Hogepriester, die de tempel Gods mag ingaan. Het is die enige Hogepriester, die niet met het bloed van stieren en bokken, maar die met Zijn eigen bloed voor het aangezicht van de heilige Rechter verschenen is, opdat Hij u zou kunnen te hulp komen in al uw ongerechtigheid, in al uw zonden, in al de verderfelijkeid, die ge in uw hart gevoelt.

Ik ben begonnen en ik eindig nu met te zeggen: er zijn drie dagen in Gods toorn, maar er zijn ook drie dagen in Gods eeuwige liefde. De eerste dag van Gods liefde was de zevende dag, toen God alles zag wat Hij gemaakt had, want het was al naar Zijn wijs bestel, naar Zijn goedertierenheid en Zijn rechtvaardigheid gemaakt en de mens was naar Zijn beeld geschapen. De tweede dag van Gods eeuwige liefde is de dag toen Jezus Christus de dood achter Zich liet, onze Paasmorgen. Toen Hij de dood gedood had en uit het graf opstond en voor al de Zijnen het eeuwige leven aanbracht.

En de derde dag zal de dag zijn wanneer we met al de gekochten door Zijn bloed, aan de oever van de glazen zee het lied van Mozes en het Lam zullen mogen aanheffen om te zingen: Wie zou U niet vrezen, Heere en wie zal Uw Naam niet verheerlijken, want Gij alleen zijt heilig. Want alle volken zullen komen en voor U aanbidden, want Uw oordelen zijn openbaar geworden. En dan zullen we in de verheffing van die oordelen Gods, zowel over Farao als over ons, Gods lof eeuwig zingen. We zullen zó volmaakt aan Gods zijde staan dat we het oordeel hartelijk zullen billijken, dat we er van harte mee zullen instemmen. Maar we zullen ook anderzijds het oordeel dat over Jezus Christus gegaan is, opdat Hij ons een doortocht zijn zou door de Rode Zee, zo hartelijk omhelzen en daarvan zingen dat onze lofzangen geen einde zullen nemen.

Geliefden, zult gij dan ook in die rij der zangers aan de glazen zee staan en op Gods citers meezingen het lied van Mozes en van het Lam? Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.